

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 24C/50/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118276435
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Szaniszlová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2020:6118276435.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou JUDr. Adrianou Szaniszlovou vo veci žalobcu: R. X., nar. X.XX.XXXX, bytom v Q., L. XX, práv. zast. JUDr. Tomášom Čverčkom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Čajakova 5, proti žalovanému: Mesto Košice, so sídlom v Košiciach, Trieda SNP 48/A, IČO: 00 691 135, o zaplatenie 1.150,84 euro s prísl., takto

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie 235,41 eur s 5 % úrokmi z omeškania ročne od 11.5.2018 do zaplatenia a v časti 5 % úrokov z omeškania od 11.5.2018 do 8.6.2018 zastavuje.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 915,42 eur s 5 % úrokmi z omeškania ročne od 9.6.2018 do zaplatenia, to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 59 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 23.7.2018 žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.150,84 eur s 5 % úrokmi z omeškania ročne od 11.5.2018 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

Žalobca žalobu odôvodnil tým, že je podielovým spoluvlastníkom pozemkov parc. reg. C č. XXXX/XX - ostatná plocha o výmere 961 m², parc. reg. C č. XXXX/XX - ostatná plocha o výmere 96 m², parc. reg. C č. XXXX/XX - ostatná plocha o výmere 473 m², parc. reg. C č. XXXX/XX ostatná plocha o výmere 53 m², parc. reg. C č. XXXX/XX ostatná plocha o výmere 196 m², parc. reg. C č. XXXX/XX zastavané plochy a nádvoria o výmere 49 m², parc. reg. C č. XXXX/XX zastavané plochy a nádvoria o výmere 122 m² a parc. reg. C č. XXXX/XX zastavané plochy a nádvoria o výmere 149 m², zapísaných na LV č. XXXXX kat. územia B., v podiele 1/24. Pozemky má žalobca vo vlastníctve na základe kúpy od svojho otca J. X., ktorý mu postúpil aj pohľadávku titulom dlžného nájomného. Žalovaný tieto pozemky užíva od roku 1957, kedy začal na nich realizovať výsadbu verejnej zelene, ktorá skutočnosť vyplýva aj z LV č. XXXXX, kde je stanovený spôsob užívania pozemku a predovšetkým z listín Magistrátu mesta Košice, ako aj z pozvánky zo dňa 18.3.2016, kde mesto Košice uviedlo, že funkčné využitie parciel (aj ostatných parciel evidovaných v tzv. Borovicovom háji) v zmysle platného územného plánu hospodárskosídelskej aglomerácie Košice je pre ne definovaná funkcia verejnej zelene. V zmysle strategického dokumentu mesta Košice - Miestneho územného systému ekologickej stability schváleného uznesením č. 811/2013 MZ, je táto lokalita špecifikovaná ako mestské biocentrum regionálneho významu.

Žalobca niekoľkokrát vyzýval žalovaného k vysporiadaniu vzájomných vzťahov. K uzavretiu dohody upravujúcej podmienky náhrady za užívanie pozemkov však nedošlo z dôvodu odmietavého postoja žalovaného. Naposledy sa tak stalo listom zo dňa 4.5.2018. Pokiaľ by medzi žalobcom a žalovaným existoval zmluvný vzťah prenajímateľa a nájomcu, žalobca pri prenechal predmetné pozemky za peňažnú náhradu do užívania žalovanému. Vzhľadom na to, že žalovaný užíva pozemky žalobcu

v celkovej výmere 87,45 m² zapísané na LV Z.at. územia B. bez akejkoľvek náhrady, došlo k protiprávnemu obmedzeniu vlastníckeho práva žalobcu a zároveň k bezdôvodnému obohateniu sa žalovaného, ktorý tak získal plnenie bez právneho dôvodu.

Žalobca je preto nútený domáhať sa súdnou cestou vydania bezdôvodného obohatenia získaného na jeho úkor žalovaným a žiada, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi za užívanie predmetných pozemkov v celkovej výmere 87,45 m² náhradu vo výške 6,58 eur ročne za 1 m² za obdobie od 14.5.2016 do 13.5.2018, čo predstavuje spolu sumu 1.150,84 eur (6,58 eur x 87,45 m² = 575,42 eur x 2 roky = 1.150,84 eur).

Nakoľko žalovaný výzve žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia zo dňa 4.5.2018 nevyhovel, žalobca žiada úroky z omeškania od 11.5.2018 v zmysle vyhlášky č. 87/1995 Z. z. vo výške 5 % ročne.

2. Žalovaný vo svojom odpore proti platobnému rozkazu (vydanému v upomínacom konaní) zo dňa 3.5.2018 (č.l. 40) uviedol, že územný plán hovorí načo je to-ktoré územie vhodné, neurčuje vlastnícke vzťahy, nestanovuje režim a nekonkretizuje spôsob jeho využitia. Ak si majitelia určia režim, že na pozemok pustia ľudí iba v určitých hodinách a len tých, ktorí zaplatia vstupné, stále je to verejnosť, ktorá to bude využívať. Ak tam nepustia nikoho, stále to nie je v rozpore s územným plánom. Územný plán teda nenariaďuje a ani neumožňuje verejnosti, aby pozemky vo vlastníctve žalobcu voľne užívala. Je len na žalobcovi ako s predmetným pozemkom naloží. Tým, že územný plán definuje lokalitu, v ktorej sa sporné nehnuteľnosti nachádzajú ako verejnú zeleň, nebolo na danom území zriadené verejné priestranstvo. Na sporných nehnuteľnostiach sa nenachádzajú žiadne plochy využívané verejnosťou na rekreáciu a podobné využitie, teda na daných pozemkoch nie je daná ich využiteľnosť verejnosťou a ani na tento účel neslúžia. Ak teda neexistuje užívanie pozemkov vo vlastníctve žalobcu verejnosťou, niet dôvodu na plnenie z titulu bezdôvodného obohatenia. Navyše žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, že pozemky v jeho vlastníctve sú užívané verejnosťou.

So žalobou bol žalovanému doručený aj znalecký posudok č. 3 vypracovaný znalcom S. zo 4.5.2018, ktorého správnosť žalovaný namieta. Žalovaný predložil znalecký posudok č. 12/2017 vypracovaný znalcom S. v ktorom bola stanovená všeobecná hodnota nehnuteľnosti a nájmu pozemku parc. č., kat. územia Terasa, zapísanej na LV č. XXXXX v kat. území Terasa, ktorej priebeh je totožný s priebehom parciel evidovaných na K. kat. úz. Terasa a preto má žalovaný za to, že tento znalecký posudok je relevantným dôkazom preukazujúcim všeobecnú hodnotu nájmu mernej jednotky pozemkov evidovaných na LV č... Žalovaný ďalej uviedol, že mu nebola doručená faktúra ohľadom uplatňovaného nároku a z uvedených dôvodov navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie a zistil tento skutkový stav:

Žalobca je podľa výpisu z LV č. XXXXX. kat. územia TF.a podielovým spoluvlastníkom sporných nehnuteľností - pozemkov v podiele 1/24 na základe rozhodnutia o povolení vkladu kúpnej zmluvy č. V-. zo dňa 27.4.2018 (č.l. 21).

J. ako postupca a žalobca ako postupník dňa 11.5.2018 uzatvorili Zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej postupca postúpil postupníkovi svoju pohľadávku z bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemkov katastrálneho územia B. predtým zapísaných na LV č. 1XXXX, teraz na LV č. XXXXX za obdobie od 7.5.2016 do 6.5.2018 aj s príslušenstvom, ktoré postupca eviduje voči dlžníkovi mestu Košice (č.l. 26).

Podľa znaleckého posudku č. 3 vyhotoveného znalcom IV. dňa 4.5.2018 vo veci stanovenia všeobecnej hodnoty pozemkov a všeobecnej hodnoty za nájom pozemkov parciel A. XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/X9 zapísaných na LV č. XXXXX kat. územia B. je hodnota nájmu predmetných pozemkov vo výške 6,58 eur za m² za rok (č.l. 15).

Žalovaný súdu predložil znalecký posudok č. 12/2017 vyhotovený znalcom S. dňa 14.2.2017 vo veci stanovenia všeobecnej hodnoty pozemkov a všeobecnej hodnoty nájmu pozemkov v kat. úz. B., obec Q. okres Q. ul. Y., lokalita P., podľa ktorého nájomné za predmetné pozemky bolo stanovené vo výške 3,637 eur za m² za rok (č.l. 42).

4. Žalobca vo svojom podaní (č.l. 65) uviedol, že rozdiel v cene nájmu sporných pozemkov podľa posudku vypracovaného S. a posudkom znalca S.e vo výške 2,89 eur/m²/ rok a bol spôsobený tým, že znalec Ing. S. stanovil dĺžku nájmu na obdobie 25 rokov, čo však nezodpovedá pozemkom, ktoré sa nachádzajú takmer v centre mesta. Ide o pozemky, ktoré boli určené na výstavbu rodinných/bytových domov, avšak mesto Košice zmenilo charakter pozemkov na verejnú zeleň. Znalec Ing. S. vychádzal z úrokovej miery 0,73 % ročne, čo však nezodpovedá úrokovej miere aké v súčasnosti banky poskytujú na trhu a poskytovali v rokoch 2016 - 2018. Samotný znalec v posudku uviedol, že zoberal do úvahy

úrokovú sadzbu za rok 2016. V roku 2016 boli ročné termínované vklady vo výške 2 % a v súčasnosti sú vo výške 1 - 2 % ročne. Žalobca nemôže súhlasiť ani s dobou návratnosti stanovenou S. v rozmedzí 15 - 40 rokov. Z uvedených dôvodov žalobca dal vypracovať ďalší znalecký posudok č. 30/2018 znalcoR. (č.l. 76), ktorý určil cenu nájmu takmer rovnakú ako znalec S. a to vo výške 6,48 eur/ m2/rok.

Žalobca tiež poukázal na to, že pred zmenou využitia územia v roku 2013 bola táto lokalita určená na výstavbu. V roku 2003 bolo vydané územné rozhodnutie o umiestnení stavby, a to športovorekreačných komplexov a budov za účelom podnikania a teda dosahovania zisku (Územné rozhodnutie vydané mestskou časťou Košice - Západ č. ÚRaSP17267-5R/2003, Gaz zo dňa 20.11.2003, ktorým navrhovateľovi spoloč. Virtus, a.s. so sídlom v Košiciach, Abovská 1 bolo povolené využitie predmetného územia v kat. úz. Terasa - Borovicový háj na športovorekreačný areál (č.l. 67). Žalovaný rozhodnutím mestského zastupiteľstva zmenil územný plán, v dôsledku ktorého sa táto lokalita stala verejnou zeleňou, obmedzil žalobcu v jeho vlastníckom práve.

5. Žalovaný vo svojom podaní zo dňa 20.9.2018 (č.l. 113) uviedol, že sa nestotožňuje zo závermi znalca S. uvedenými v znaleckom posudku č. 30/2018, pretože jeho výpočet všeobecnej hodnoty pozemkov, ktorý je zásadný pre výpočet všeobecnej hodnoty nájmu, nie je správny, lebo znalec pri výpočte všeobecnej hodnoty použil koeficient povyšujúcich faktorov v nesprávnej hodnote 2,00 pri rozpätí od 1,01 do 3, pričom znalec to odôvodnil tým, že sa jedná o pozemky určené územným plánom na vyššie využitie, než na aké slúžia v súčasnosti. Územie Borovicového hája je v územnom pláne hospodársko-sídelnej aglomerácie Košice definované ako verejná zeleň, pričom vyššie využitie daného územia sa do budúcnosti nepredpokladá. Preto nie je zrejmé, z čoho znalec pri určení koeficientu povyšujúcich faktorov vychádzal, keď minimálnu hodnotu tohto koeficientu zvýšil z dôvodu, ktorý neexistuje. Tvrdenie žalobcu, že pred zmenou využitia územia v roku 2013 bola lokalita Borovicového hája určená na výstavbu, nie je pravdivé a žalobca toto svoje tvrdenie ničím ani nepreukázal. Posledná zmena funkčného využitia v danej lokalite bola vykonaná v roku 2006, tá sa však netýkala územia, na ktorom sa nachádza pozemok vo vlastníctve žalobcu. Po zmene územného plánu v roku 2006, ako aj pred touto zmenou, bola pre územie, v ktorom sa nachádza sporný pozemok žalobcu stanovená funkcia verejnej zelene po dobu vyše 30 rokov. V roku 2003 bolo vydané územné rozhodnutie o využití časti územia Borovicového hája na športový rekreačný areál, avšak toto územné rozhodnutie stratilo platnosť po dvoch rokoch od jeho právoplatnosti. Vydanie uvedeného rozhodnutia nemá, ani nemalo žiaden vplyv na zvýšenie záujmu o kúpu pozemku vo vlastníctve žalobcu a o žalobcom tvrdenej lukratívnosti pozemkov v danej lokalite nesvedčí ani skutočnosť, že do dnešného dňa tam nebola realizovaná žiadna investičná výstavba.

Žalovaný ďalej poukázal na to, že prístup verejnosti na pozemky vo vlastníctve žalobcu je plne v žalobcových rukách. To, že územný plán definuje určité územie ako verejnú zeleň, neumožňuje verejnosti neobmedzené užívanie pozemkov v tejto lokalite a pokiaľ k takémuto užívaniu dochádza, tak v dôsledku nekonania žalobcu, ktorý uvedené pozemky nadobudol ako pozemky v lokalite s funkčným určením verejnej zelene, no namiesto opatrení zamedzujúcich prístup verejnosti sa nedôvodne začal domáhať nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia od žalovaného. Žalovaný nesúhlasí so záverom o vzniku bezdôvodného obohatenia z dôvodu existencie územného plánu bez toho, aby bolo preukázané faktické užívanie verejnosťou. Ani miestny územný systém ekologickej stability neukladá vlastníkom dotknutých pozemkov žiadne povinnosti, ani ich neobmedzuje. Treba to považovať za podklad územného plánu, ktorého obsah sa stáva právne záväzným až jeho pretavením do záväznej časti územného plánu. Žalovaný osobitne poukázal na to, že parc.. a časť parc..ie sú územným plánom definované ako verejná zeleň, ale ako plochy mestského a nadmestského občianskeho vybavenia a sú oplotené spolu s bytovým komplexom Titus Borovicový háj, čiže nie sú využívané verejnosťou, ale obyvateľmi tohto bytového komplexu, preto žalobca má za to, že v tejto časti nie je pasívne legitimovaný.

6. Žalovaný súdu predložil znalecký posudok č. 9/2018 vyhotovený Inštitútom znalcov súdneho inžinierstva, družstvom dňa 20.8.2018 (č.l. 138) vo veci všeobecnej hodnoty nájmu pozemkov kat. územie Terasa, obec Košice - Západ, okres Košice II na účely súdnych konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia, podľa ktorého výška nájmu sporných pozemkov bola na rok 2017 pre fyzické osoby stanovená na 2,674 eur/m2/ rok, pre právnické osoby na 2,454 eur/m2/ rok a na rok 2018 pre fyzické osoby vo výške 2,749 eur/m2/rok, pre právnické osoby na 2,473 eur/m2/ rok.

7. Žalovaný vo svojom podaní zo dňa 6.3.2019 (č.l. 239) uviedol, že dňa 6.3.2019 vykonal obhliadku, ktorou zistil, že parc.. už nie sú oplotené bytovým komplexom Borovicový háj, avšak disponuje fotodokumentáciou, ktorá preukazuje, že v spornom období oplotené boli a teda bezdôvodné obohatenie

nemohlo vzniknúť na strane žalovaného a má za to, že v tejto veci nie je pasívne legitimovaný (č.l. 243 - 248).

8. Vzhľadom na to, že výška nájomného za predmetné pozemky a za sporné obdobie bola medzi stranami sporná, obidve strany navrhli, aby súd nariadil znalecké dokazovanie a predložili otázky, ktoré žiadali, aby boli v rámci znaleckého dokazovania nariadeného súdom položené ustanovenému znalcovi (č.l. 265, 277). Preto súd uznesením č. 24C/50/2018 - 284 zo dňa 11.6.2019 nariadil znalecké dokazovanie.

9. Žalobca podaním zo dňa 13.11.2019 zobral žalobu čiastočne späť v časti nad sumu 5,234 eur/m²/rok, čo spolu predstavuje za žalované obdobie 235,41 eur aj s príslušenstvom a navrhol v tejto časti konanie zastaviť a žalovanému uložiť povinnosť zaplatiť žalobcovi 915,42 eur s 5 % úrokmi z omeškania ročne od 9.6.2018 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Žalobca pritom poukázal na rozsudok Okresného súdu Košice II sp. zn. 16C/52/2016 zo dňa 11.12.2018 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. 6Co/110/2019 zo dňa 17.9.2019 (č.l. 304, 307, 318).

10. Zástupca žalovaného na pojednávaní konanom dňa 25.2.2020 s čiastočným späťvzatím žaloby žalobcom súhlasil, preto súd v časti o zaplatenie 235,41 eur s prísl. konanie v súlade s ust. § 144 a nasledujúcich C.s.p. zastavil.

11. Na pojednávaní dňa 25.2.2020 zástupca žalobcu aj zástupca žalovaného zhodne uviedli, že na vykonaní nariadeného znaleckého dokazovania netrvajú a žiadne ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania nemajú.

12. Podľa ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

13. Podľa ust. § 123 Občianskeho zákonníka, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

14. Podľa ust. § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

15. Podľa ust. § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

16. Podľa ust. § 458 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada. S predmetom bezdôvodného obohatenia sa musia vydať aj úžitky z neho, pokiaľ ten, kto obohatenie získal, nekonal dobromyseľne.

17. Podľa ust. § 671 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nájomca je povinný platiť nájomné podľa zmluvy, inak nájomné obvyklé v čase uzavretia zmluvy s prihliadnutím na hodnotu prenajatej veci a spôsob jej užívania.

18. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že žalovaný bez akejkoľvek dohody a odplaty užíval predmetné nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu v spornom období od 14.5.2016 do 13.5.2018.

19. Žalovaný spochybňoval svoju pasívnu vecnú legitímáciu nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia za rozhodné obdobie argumentujúc, že jeho užívanie sporných nehnuteľností - pozemkov, nebolo v konaní preukázané.

Podľa názoru súdu užívaním verejného priestranstva (borovicového hája), ktorým sú aj pozemky žalobcu, obyvateľmi mesta bez poskytnutia finančného ekvivalentu žalobcovi sa žalovaný bezdôvodne obohatil na úkor žalobcov. Jednoznačne bolo preukázané, že na sporných pozemkoch sa nachádza lesný biotop „borovicový háj“, ktorý je územím, ktorému územný plán určuje funkciu verejnej zelene.

V mestskom územnom systéme ekologickej stability (MÚSES) je definovaná ako biocentrum, kde platí špecifický režim, ktorý vymedzuje podmienky ochrany. Predmetné pozemky naďalej majú plniť funkciu verejnej zelene a v rozhodnom období tieto pozemky slúžili verejnosti na rekreáciu, šport a na ďalšie využitie.

Žalovaný disponujúci majetkom žalobcu mohol užívaním týchto pozemkov plniť svoje verejné funkcie súvisiace s uspokojovaním potrieb občanov, čo je jeho povinnosť stanovená zákonom. Užívanie cudzieho majetku bez právneho dôvodu s povinnosťou vydať bezdôvodné obohatenie predstavuje všeobecné pojatie právneho princípu, ktorý je treba aplikovať na vopred bližšie neurčené prípady (§ 451 OZ).

20. Ustanovenie § 451 OZ vyjadruje všeobecnú zásadu občianskeho práva, podľa ktorej sa nikto nesmie bezdôvodne obohacovať na úkor iného. Bezdôvodné obohatenie je pritom chápané ako záväzok, z ktorého vzniká tomu, kto sa obohatil, povinnosť vydať to, o čo sa bezdôvodne obohatil a tomu, na ktorého úkor k obohateniu došlo, právo požadovať vydanie predmetu bezdôvodného obohatenia. O obohatenie ide vtedy, ak sa plnením niekomu dostalo majetkovej hodnoty vyjadrenej tým, že v jeho majetku došlo buď k zvýšeniu aktív (§ 451 ods. 2 OZ), alebo k zníženiu pasív (§ 454 OZ). Vecnou legitimáciou (či už aktívnou alebo pasívnou) je stav, ktorý vyplýva z hmotného práva. Kto je v rámci zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie pasívne legitimovaný, vyplýva z § 451 ods. 1 OZ. Je ním ten, ktorého majetok sa na úkor druhého neoprávnene zväčšil, alebo u ktorého nedošlo k zmenšeniu majetku, aj keď k tomu malo v súlade s právom dôjsť. Tak je tomu preto, že predpokladom zodpovednosti za získané bezdôvodné obohatenie, ktoré sa musí vydať, nie je protiprávny úkon obohateného ani jeho zavinenie, alebo objektívne vzniknutý stav obohatenia (presun majetkových hodnôt), ku ktorému došlo spôsobom, ktorý právny poriadok neuznáva. Aktívne legitimovaným subjektom k uplatneniu práva na vydanie bezdôvodného obohatenia (§ 456 OZ) je ten, na ktorého úkor bolo bezdôvodného obohatenie získané.

Pokiaľ žalovaný predmetné pozemky, vzhľadom na existenciu Borovicového hája užíval a vlastnícke právo žalobcu tým bolo obmedzené bez poskytnutia primeranej náhrady, tak sa bezdôvodne obohatil a preto žalobcovi v súlade s ust. § 451 Občianskeho zákonníka vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.

21. Pri stanovení výšky bezdôvodného obohatenia súd vychádzal z výšky stanovenej žalobcom 5,234 eur/m²/ rok, pričom žalobca vychádzal z rozhodnutia Okresného súdu Košice II v podobnej veci, ktoré bolo potvrdené aj odvolacím súdom Krajským súdom v Košiciach a za situácie, keď proti tejto výške nemal výhrady ani žalovaný a ani jeden zo strán sporu nežiadal doplniť dokazovanie, ani nariadeným znaleckým dokazovaním. Z predložených listín vyplýva a čo nebolo medzi stranami ani sporné, že spoluvlastnícky podiel žalobcu na sporných pozemkoch predstavuje výmeru 87,45 m² pri ročnom nájomnom 5,234 eur za m² to predstavuje za sporné obdobie od 14.5.2016 do 13.5.2018, teda za dva roky 915,42 eur a preto súd zaviazal žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobcovi v takto stanovenej výške.

22. Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespĺní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania. Výšku úrokov z omeškania ustanovuje osobitný predpis.

23. Podľa ust. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 1.2.2013), výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

24. Žalobca žiadal zákonné úroky z omeškania od 9.6.2018 do zaplatenia. Preukázal, že výzva na vydanie bezdôvodného obohatenia bola žalovanému doručená dňa 7.5.2018 a poskytol lehotu na plnenie v trvaní 3 dní. Z uvedeného vyplýva, že od 9.6.2018 sa nepochybne žalovaný dostal do omeškania, preto ho súd zaviazal na zaplatenie zákonných úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne od 9.6.2018 do zaplatenia.

25. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 C.s.p. a žalobcovi, ktorý bol čiastočne úspešný, a to v rozsahu sumy 915,42 eur z uplatnenej sumy 1.150,84 eur. t.j. v 79,50 % a neúspešný v 20,50 % priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 59 % (79,5 - 20,5).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice II v dvoch písomných vyhotoveniach. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody § 365 C.s.p.) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.